

nødvendige opbakning i tilfælde af en ændret situation.

Dermed mener jeg også, at man måske kan få manet nogle af de spøgelse i jorden, som tidligere var inde i debatten, om, hvad dette bidrag skal bruges til. Vi kan altså tilslutte os.

Søren Søndergaard (EL):

I bemærkningerne til forslaget hedder det:

»Et dansk maritimt bidrag bør ses i sammenhæng med de øvrige danske bidrag i forbindelse med NATO's indsats på det vestlige Balkan.«

Så har man sådan set begrundelsen for, hvorfor Enhedslisten ikke kan tilslutte sig forslaget, for hvordan går det med de bidrag, og hvordan går det med den aktion, NATO's såkaldte indsats på det vestlige Balkan?

Jo, aktionen har formålet at forværre det politiske klima i verden i forhold til Rusland og Kina. Aktionen har formålet at sætte FN endnu mere ud på et sidespor. Aktionen har formålet at destabilisere hele Balkanregionen. Derudover har aktionen formålet at skabe massive ødelæggelser i Serbien, dræbe tusindvis af civile og massakrere et par ambassader eller tre.

Så kan man måske sige, at det kunne være acceptabelt, hvis målet med aktionen blev nået. Man kunne måske se det som en nødvendig omkostning, hvis kosovaalbanerne blev forsvaret mod etnisk fordrivelse. Men hvordan er det så gået med det?

Jo, fra at have 250.000 internt fordrevne, før NATO's krig startede, har vi nu over 1 million eksternt fordrevne. Derudover har vi set massakrer, tortur og voldtægter i et enormt omfang, uden at NATO har rørt en finger for at forhindre det – uden at NATO har rørt en finger for at forhindre det.

Der er ikke blevet massakreret én eneste mindre, der er ikke blevet voldttaget én eneste mindre, der er ikke blevet tortureret én eneste mindre takket være NATO, kun tværtimod. Derfor er vi gået fra slemt til værre. Man er efterhånden fremme ved det resultat, som man har drømt om i Beograd: et Kosova uden kosovaalbanere.

Det er klart, at det ikke er særlig godt. Oven i købet er det ikke særlig godt, fordi alle de påstande, som nu fremsættes, om, at man kæmper for at få kosovaalbanerne tilbage, jo ikke kommer til at holde. Der er ingen, der tør stille sig op og sige, at bare en lille gruppe af kosovaalbanerne kommer tilbage i år eller næste år

eller næste år igen. Ødelæggelserne er for omfattende.

Hvis vi så kigger på selve blokaden, er det lidt latterlige i den jo blevet illustreret. Den skal kun standse skibe fra lande, som støtter blokaden. Den skal ikke standse skibe fra dem, som ønsker at overtræde blokaden.

Men derudover kan man jo stille spørgsmålet: Hvad vil olieembargoen egentlig hjælpe? Man kunne måske forestille sig, når der nu skal sendes et krigsskib ned for at håndhæve en olieembargo, at der var nogle overvejelser om, hvad den ville hjælpe. Det kan være, udenrigsministeren gør os klogere i sin opsummering, men indtil videre har vi ikke fået nogen argumenter for, at den vil hjælpe.

Hvis den vil hjælpe, hvad er så argumentet for, at denne blokade ikke er blevet gennemført før, f.eks. i forbindelse med, at man gik i gang med at bombe? Er det virkelig sådan, at disse paradegeneraler, som fører denne krig, har sidet og diskuteret, hvordan man kunne bombe olieanlæg, men glemte, at der samtidig blev sejlet olie ind? Er niveaueet for denne her krig virkelig dér? Det lyder mildest talt ikke betryggende. Jeg tror, det vil være bedst at få stoppet det. Det lader ikke til at være i kompetente hænder.

Vi ved godt, at man ikke må stille den slags spørgsmål: Hvorfor gjorde man ikke sådan, og hvorfor har man ikke gjort det, og hvorfor gør man det? Man bliver jo beskyldt for at være bagklog, og bagklog er noget af det værste, man kan være i forhold til denne her konflikt. Der er folk, der synes, det er bedre at fortsætte derudad med hovedet under armen, og det vil nok også ske med vedtagelse af det her forslag. Problemet er så bare, hvem det hjælper.

Tom Behnke (FP):

Da jeg ventede på, at det blev min tur til at få ordet som ordfører, kunne jeg ikke lade være med at sidde og tænke på, hvilken gave hr. Søren Søndergaard er udstyret med. Altså den evne at kunne se ind i fremtiden og se, hvad der var sket, hvis man ikke havde gjort det, man havde gjort, og hvad der ville være sket, hvis man havde forholdt sig anderledes, det er en gave, som jeg godt kunne tænke mig at have. Hr. Søren Søndergaard har den. Hr. Søren Søndergaard kan se, hvad alternativet ville have været, hvis NATO ikke havde grebet ind. Så ville der have været langt færre døde, der ville have været langt færre fordrevne, langt